

DE PEYOTE CACTUS.

VOORKOMEN EN HISTORIEK:

Mescaline is een bewustzijnsverruimend middel. Het is afkomstig van de *Peyote of Peotl cactus (Lophophora williamsii)* die vooral groeit in Midden en Zuid-Amerika. De cactus is in heel Mexico te koop als medicijn tegen vele ziekten zoals blindheid, bronchitis en allerhande kwalen. Het zou tevens werken bij wondheling, kanker, TBC, diabetes, griep, reuma en alcoholisme. De Huichol indianen in Mexico kennen een ritueel gebruik van Peyote.

De *Peyote cactus* is een stekelloze cactus met een kroon, een knopvormig lichaam en een lange, op een peen lijkende, wortel. De cactus is grijsgroen van kleur en is bedekt met een witachtig donshaar. De cactus steekt slechts een 3 tot 5 cm. boven de grond uit. Gewoonlijk heeft de kroon een diameter van 5 tot 7,5 cm.. Het weke, vlezig lichaam van de cactus heeft weinig ribben en in de plaats van doornen staan op de aureolen wollige kwastjes. De dikke peenwortel is groter dan de eigenlijke plant. De bloemen hebben een zachtroze kleur en de op bessen lijkende vruchten hebben een rode kleur. De Peyote cactus heeft een knopvormig lichaam dat tegenaan de grond wordt afgesneden. De cactus wordt in groene sappige schijfjes gesneden en daarna gedroogd. De gedroogde schijfjes vormen dan harde, bruin kleurige plakjes die in het milieu beter gekend zijn onder de naam *button* of *mescal button*.

Het voornaamste actieve element van de cactus, of alkaloïde is bij de Peyote cactus *mescaline*. Het gebruik van de Peyote cactus heeft een rijk historisch verleden. Ver voor onze tijdrekening gebruikten verschillende Midden-Amerikaanse indianenstammen de Peyote cactus tijdens hun ceremoniële en/of religieuze rites.

De *San Pedro cactus (Trichocereus pachanoi)* die nauw verwant is aan de Peyote cactus, werd voor dezelfde doeleinden gebruikt doch geniet minder populariteit. Tegen de tijd dat de Spaanse conquistadores begonnen met de kolonisatie van de Nieuwe Wereld gebruikten verschillende indianenstammen in Midden-Amerika tot de streken die men nu kent als Texas en Arizona de Peyote cactus. Gedurende deze periode werd de Peyote ook aangewend om uitputtingsverschijnselen tegen te werken, om beter bestand te zijn tegen ontberingen en bij de behandeling van verschillende ziektes.

Op religieus vlak werd de Peyote cactus bij de verschillende indianenstammen in groep gebruikt. Dit wordt gedaan om gemakkelijker de trancetoestand te bereiken die noodzakelijk is om hun rituele, tribunale dansen tot het einde vol te houden en ook om beter in contact te kunnen komen met hun goden..

De volledige gedroogde cactus werd ook als een amulet tegen nakend gevaar als halsketting rond de hals gedragen. Kort na de kolonisatie periode van de Spanjaarden, tussen de jaren 1600 en 1650, werd het gebruik van de Peyote cactus bij wet verboden door de toen overheersende Spaanse autoriteiten. Het verbod van gebruik gold voor iedereen met uitzondering van de indianenstammen die zich niet aan het nieuwe regime hadden onderworpen. Zij werden als heidenen beschouwd en waren derhalve niet vatbaar voor de jurisdictie van de Heilige Staat. Sindsdien verspreidde het gebruik van de Peyote cactus zich snel onder de verschillende indianenstammen van Centraal en Noord-Amerika.

In de periode kort na de Amerikaanse burgeroorlog werden de toen in de Verenigde Staten levende indianen verdreven uit hun woongebieden, hun jachtvelden en werden ze verplicht onder dwang te gaan leven in de zogenaamde reservaten. Dit had voor gevolg dat de Peyote cultuur en het Peyote gebruik zich over de Verenigde Staten verspreidde. In 1954 werd er aangenomen dat de helft tot drie vierden van de Amerikaanse indianen Peyote gebruikten.

In 1918 was het Amerikaanse bureau voor Indiaanse aangelegenheden voorstander om door het toenmalige congres een wet te laten goedkeuren die het gebruik van de Peyote cactus verbood. Als reactie op deze nakende maatregel stichtten de indianen op 10/10/1918 in Oklahoma de *The Native American Church*. Ze vroegen en verkregen erkenning. Deze kerkgemeenschap liet het Peyote gebruik toe. Omdat de volgelingen van de Peyote cultus maar bleven aangroeien in de Verenigde Staten veranderde de kerkgemeenschap in 1944 van naam en werd "*The Native Church of The United States*". Ze vroegen en kregen ook nationale erkenning. In 1955 had het *peyotisme* zich uitgebreid tot in Canada en veranderde de kerk opnieuw van naam en werd nu "*The Native Church of North America*". De leiders van de gemeenschap vroegen internationale erkenning.

Op **24/08/1964** werd door het Opperste Gerechtshof in Californië een wet inzake het religieus Peyote gebruik uitgevaardigd. De motivatie van deze hoogste rechtsinstantie was dat de *Peyote cultus of het Peyotisme* reeds een lange en rijke geschiedenis kende inzake het religieuze gebruik. Een bijkomende motivatie was dat er toen reeds meer dan 250.000 volgelingen van het Peyotisme in de Verenigde Staten alleen waren.

Ook werd de vrijheid van geloof en godsdienst gewaarborgd door de Amerikaanse grondwet. Hierdoor werd het Peyote gebruik in de staat Californië bij wet toegelaten voor de volgelingen van het geloof tijdens godsdienstige rituelen in de kerk. Er was echter wel nog controle op het gebruik van Peyote, dit om misbruik of fraude tegen te gaan.

In Europa isoleerde de geleerde *Heffter* voor het eerst het meest actieve bestanddeel van de Peyote cactus, zijnde *mescaline*. Wij schrijven dan 1896. Dit actieve bestanddeel dankt hoogst waarschijnlijk zijn naam aan de Mescalero Apachen. Mescaline werd uit een alkaloïde gehaald die zich in de Peyote cactus bevindt, namelijk *peyocactin*, ook *hordonine* genoemd. *Peyocactin* is een antibioticum.

Peyote bevat ongeveer 50 alkaloiden waarvan mescaline het psychoactieve bestanddeel is. Het lijkt op het hersenhormoon noradrenaline. Mescaline kan ook volledig synthetisch bereid worden. Mescaline komt voor als een kleurloze, bitter smakende olieachtige substantie. In vast vorm komt het voor als een witte, kristallijne poeder. Rond dezelfde periode begonnen *Sigmund Freud* en *William Form* belangstelling te tonen voor de hallucinogene eigenschappen van mescaline.

In België en de rest van Europa komt Peyote gebruik (nog) niet voor. Er werden bij mijn weten in de Benelux nog geen Peyote cactussen in zuivere vorm of in gedroogde vorm inbeslaggenomen. Evenmin werd mescaline in poedervorm of als oplossing als drugssubstantie in beslag genomen..

DE PEYOTE CEREMONIËN

De ceremoniële ontmoeting, vergadering, die gekenmerkt wordt door het sacramentele gebruik van Peyote is het voornaamste ritueel van de zogenaamde Peyote cultus. De ceremoniële ontmoeting begint telkens de zaterdagavond bij zonsondergang en eindigt gewoonlijk de zondagmorgen bij zonsopgang. Het doel van het Peyote gebruik door de volgelingen is om in een soort trance toestand te raken waarin zij hun god bedanken voor de aardse genoegens en om een gids te vinden voor de toekomst.

Elk lid mag aan de ceremonie deelnemen en zal tot de volgende morgen kunnen meegenieten van de Peyote en daarna van het ontbijt. De ceremonieleider opent de vergadering en beslist over de orde van de rituelen en over de hoeveelheid Peyote die zal verbruikt worden. In feite heeft de leider een absolute controle over de vergadering. Vaak zullen ganse families deelnemen aan de ceremonie. De vrouwen en kinderen doen enkel mee door hun aanwezigheid. De leden die aan de ceremonie deelnemen dragen vaak hun fraaiste kledij, maatpakken voor de mannelijke deelnemers en lange jurken voor de vrouwen. De ceremoniële indianenkledij wordt maar af en toe gedragen, en dit bij uitzonderlijke omstandigheden.

Tijdens de vergadering zingen en bidden de aanwezigen en maken ze ritueel gebruik van hun geloofsemblemen maar de voornaamste gebeurtenis van de gehele ceremonie is en blijft de inname van de Peyote. Er wordt voldoende ingenomen om een hallucinogene toestand te creëren bij de gebruiker. Elke volwassen man neemt gewoonlijk 4 gedroogde Peyote schijven, *buttons* genaamd, en begint deze te kauwen. Bij het kauwen worden deze buttons vaak uitgebraakt omwille van de slechte en bittere smaak. Tijdens de ceremonie mag een lid nogmaals 4 Peyote schijven nemen om het gewenste hallucinogene effect te bereiken. De zondagmorgen bij zonsopgang worden de rituelen beëindigt en wordt het ontbijt opgediend door de voorbidder, de ceremonie leider dus, en de familie die de vergadering sponsorde.

Gewoonlijk wordt de ceremonie geleid door een *road chief* die bijgestaan wordt door verschillende officieren. Gezien er geen professioneel opleidingscentrum bestaat leert de road chief in wording alles gedurende zijn "leertijd bij een road chief". De opleiding tot road chief kan verschillende jaren duren. De road chiefs hebben nog andere verantwoordelijkheden en worden derhalve veelzijdig opgeleid. Geen enkele road chief wordt op een vergadering toegelaten als hij alcoholische dranken gedronken heeft. Zij moeten volledig nuchter de ceremonie leiden worden onder andere opgeleid om voor volgelingen te zorgen die door het Peyote gebruik een bad trip ervaren. Als een volgeling bijvoorbeeld in het vuur begint te staren en zich voor de omgeving schijnt af te schermen zal de road chief naar hem toe gaan hem behandelen en indien nodig met hem bidden. Een ander voorschrift is dat niemand de vergadering mag verlaten als hij Peyote heeft ingenomen. Nadat de ceremonie is afgelopen en het ontbijt genuttigd werd blijven de aanwezigen nog een tijdje napraten totdat de drugeffecten uitgewerkt en verdwenen zijn.

DE ONTLEDING VAN MESCALINE:

Mescaline, het meest actieve element in de Peyote cactus, en ook de voornaamste alkaloïde in de plant, verschilt in chemische structuur van L.S.D. en psilocybine die traag werkende componenten zijn. Mescaline vertoont qua chemische structuur veel overeenkomst met het hormoon *adrenaline (epinephrine)*, het *bijnier schorshormoon* en het *neurohormoon nuradrenaline*.

Mescaline komt voor als een kleurloze bittere olie of als een wit kristallijn poeder. Soms kan men in het gebruikersmilieu de rauwe schijfjes van de cactus aantreffen. Bij gebruik wordt op die schijfjes gekauwd. Het poeder is meestal verwerkt tot capsules die dan oraal worden ingenomen. De schijfjes worden ook gemalen tot een bruin poeder die dan in capsules steekt. Zelden wordt mescaline gesnoven of ingespoten. Mescaline wordt ook aangetroffen op papiertrips. De vloeistof werd dus op papier aangebracht zoals ook bij LSD wordt gedaan. De effecten duren 4 tot 12 uur. Bij orale inname wordt mescaline gemakkelijk opgenomen door de darmwand en concentreert zich in de lever, de nieren, de pancreas en de milt. Bij het gebruik wordt circa 60 tot 90% van de ingenomen dosis via de urinewegen uitgescheiden zoals het werd opgenomen.

Naast de hallucinogene werking van de drug heeft Mescaline nog verschillende stimulerende eigenschappen die ook waargenomen worden bij L.S.D. en psilocybine, hetgeen zich uit in:

- ❑ Verwijding van de pupillen.
- ❑ Verhoogde hart- en polsslag.
- ❑ -Verhoogde bloeddruk.

Eens dat mescaline in de bloedbaan werd opgenomen blijft het ongeveer 6 uur in het lichaam aanwezig. Na orale inname bereiken de effecten een hoogtepunt na ongeveer 2 uren. De effecten houden 4 tot 12 uren. De intensiteit van de effecten is minder hevig dan bij L.S.D.. Na 24 uur is ongeveer 85% van de substantie uit het lichaam verdwenen. Herhaald gebruik van mescaline kan tolerantie doen ontwikkelen voor de psychische effecten van de drug. Om een hoge tolerantie drempel teniet te doen is een onthoudingsperiode van 3 tot 6 dagen noodzakelijk. Cross-tolerantie met L.S.D. en psilocybine werd waargenomen alhoewel de moleculaire structuur van mescaline verschilt met deze van de geciteerde drugs.

De gemiddelde effectieve mescaline dosis varieert van 200 tot 400 mg. Er werden nog geen gevallen met dodelijke afloop gemeld naar aanleiding van een mescaline overdosis.

Alhoewel, wanneer mescaline in combinatie wordt gebruikt met andere producten zoals insuline, barbituraten of tranquillizers worden de effecten van de drug veel intenser hetgeen een verhoogde toxiciteit van mescaline creëert.

Psychische afhankelijkheid voor mescaline werd nog niet gesignaleerd. In die zin is mescaline te vergelijken met L.S.D., psilocybine en vele andere hallucinogenen. Deze groep van drugs ontwikkelt zeer vlug een hoge tolerantiedrempel maar dan wel zonder de daarmee gepaard gaande psychische en fysische afhankelijkheid, hetgeen wel wordt waargenomen bij bijvoorbeeld de opiaten. Alhoewel er nog geen afdoende bewijzen voor aangenomen dat mescaline gebruik ernstige nadelen kan opleveren voor handen zijn wordt er toch aangenomen dat mescaline gebruik tijdens de zwangerschapsperiode ernstige nadelen kan opleveren voor het ongeboren kind.

PSYCHISCHE EN SUBJECTIEVE EFFECTEN.

Psychische effecten:

Zoals L.S.D. veroorzaakt mescaline bij de gebruiker een verandering en vervorming van de waarneming en observatie. De gebruiker ervaart vaak de volgende effecten:

- ❑ Hij ziet caleidoscopische figuren, veelkleurige tekeningen en/of patronen.
- ❑ Hij ziet fabelachtige beelden en vormen die zelfs tot leven kunnen komen.
- ❑ Een gevoel van eenheid met zichzelf en het universum.
- ❑ Mystieke en religieuze ervaringen.
- ❑ Voorwerpen worden omringd met een aura (stralenkrans) .
- ❑ Symmetrische en geometrische figuren
- ❑ Spinnenwebachtige beelden, soms ook gerimpelde beelden.
- ❑ Soms is hetgeen men ziet gigantisch groot dan weer minuscuul klein.
- ❑ Soms ziet men geluiden en hoort men kleuren.
- ❑ De gebruiker gaat zich vaak met de plant identificeren.

De meeste van deze ervaringen zijn delusies, illusies en pseudo-hallucinaties. Gewoonlijk weten diegenen die onder invloed van de drug zijn dat hetgeen zij zien een illusie of pseudo-hallucinatie is en dus niet bestaat. Zij weten dat het beeld dat zij zien veroorzaakt wordt door de drug. Ook hier speelt de set, de setting en de ingenomen dosis een voorname rol in de duur en de intensiteit van de effecten.

Subjectieve effecten.

Er zijn verschillende subjectieve effecten die de gebruiker naar aanleiding van mescaline gebruik kan ervaren zoals:

- ❑ Emotionele onstabieleit.
- ❑ Belangrijke veranderingen in de gemoedstoestand kunnen voorkomen zoals ook bij L.S.D. het geval is waardoor de gebruiker totaal andere effecten ervaart dan hetgeen hij verlangde te ervaren.
- ❑ De gebruiker beleeft introspectieve en religieuze ervaringen.
- ❑ Bad trips kunnen voorkomen maar deze kunnen verholpen worden door de "talk down methode", hetgeen hoogst waarschijnlijk ook wordt toegepast door de road chiefs.

FYSISCH E EFFECTEN.

Van mescaline en vooral van rauwe Peyote is wel een gezegd dat *de kater de roes vooraf gaat*.

Inderdaad, de gebruiker ervaart in het begin:

- ❑ Misselijkheid
- ❑ Braakneigingen.
- ❑ Braken.
- ❑ Gezwollen lippen.
- ❑ Hevig zweten en angstgevoelens kunnen hier ook optreden.

Mescaline is ongeveer 100 maal minder krachtig dan L.S.D.

- ❑ Bij een dosis van **0,1 tot 0,2 gram** treedt er een gevoel van welbehagen op. Soms kan de gebruiker hevig beginnen lachen bij het zien van de gewijzigde vormen van voorwerpen en personen.
- ❑ Bij een dosis van **0,3 tot 0,6 gram** verandert het bewustzijn zodanig sterk dat alle belevenissen en visioenen gescheiden worden van het eigen ik en ook afzonderlijk beleefd worden.

In Zuid-Amerika, vooral in Ecuador, Peru en Bolivia gebruikt de autochtone bevolking omwille van de hallucinogene werking, een cactus die nauw verwant is aan de Peyote, met name de San Pedro cactus. Deze cactus bevat net als zijn familielid Mescaline. Mescaline kan ook bereid worden uit de zogenaamde *brandewijnkop*. (*Lophophora levinii*).

DE "STRAATVERPAKKING" VAN MESCALINE EN PEYOTE:

Peyote buttons worden in het milieu meestal aangeboden onder de vorm van bruin kleurige gedroogde schijfjes, met een doorsnede van ongeveer 5 cm. en een dikte van ongeveer 1 tot 1,5 cm.. Gewoonlijk wordt een schijfje zolang in de mond gehouden totdat dit zacht genoeg geworden is om rechtstreeks te kunnen doorslikken zonder het te moeten kauwen. Dit wordt gedaan vanwege de zeer slechte en bittere smaak van de drug.

4 Peyote schuifjes zijn gewoonlijk voldoende voor één trip. In Californië worden de Peyote schijfjes in het milieu verkocht tegen prijzen die schommelen tussen 25 cent en 1\$ per stuk (>< 10 en 40 BEF./stuk),

Mescaline, die in poedervorm meestal een chocolade bruine kleur heeft wordt gewoonlijk verpakt in kleurloze gelatine capsules die een bruin poeder bevatten. Deze capsules worden verkocht tegen 2 \$ tot 5 \$ per stuk (>< 80 en 200 BEF. per stuk). Dit is geconcentreerde mescaline die uit de cactus geëxtraheerd werd ofwel is het de gedroogde en gemalen Peyote cactus. De chemische naam voor mescaline is 3,4,5 Tri-methoxy-fenyl-ethyl-amine. Een andere belangrijke alkaloid uit de Peyote cactus is de stof *lofoforine*, een product met een strychnineachtige werking.

ANDERE UIT MIDDEN-AMERIKA AFKOMSTIGE CACTUSSEN PSYCHEDELISCHE EIGENSCHAPPEN.

De San Pedro cactus

De laatste 5 jaar kende deze cactus een nooit eerder geziene populariteit omwille van de psychedelische effecten en omwille van de grote beschikbaarheid in de Verenigde Staten.. De cactus is botanisch gekend als *Trichocereus pachanoi*. Het is een inheemse cactus in de Andeslanden Peru en Equador. In tegenstelling tot de Peyote cactus is San Pedro eerder een grote cactus met verschillende takken of armen. In zijn natuurlijk biotoop kan de San Pedro cactus een hoogte bereiken 3 tot 4,5 meter.

De mescaline concentratie in de San Pedro cactus is kleiner dan bij de Peyote cactus (0.3 - 1.2 percent), maar omwille van zijn grootte en snelle wasdom is het economischer interessanter om uit de San Pedro mescaline te extraheren dan uit de Peyote. Uit een volwassen San Pedro cactus kunnen gemakkelijk 1 tot 3 kilogram pure mescaline kristallen geëxtraheerd worden. De San Pedro cactus bevat ook de volgende alkaloiden, tyramine, hordenine, 3-methoxytyramine, anhalaninine, anhalonidine, 3,4-dimethoxyphen-ethylamine, 3,4-dimethoxy-4-hydroxy-B-phenethylamine, and 3,5-dimethoxy-4-hydroxy-B-phenethylamine.

De effecten van de San Pedro cactus.

De effecten van de San Pedro zijn op verschillende vlakken aangenamer dan deze van de Peyote cactus. Om te beginnen is de smaak de San Pedro cactus bitter dan de Peyote cactus en komt het veel minder voor dat de gebruiker misselijk wordt of moet braken. Wanneer de psychedelische effecten hun hoogtepunt bereiken zijn ze niet zo intens als bij de Peyote cactus, wordt de gebruiker niet door de effecten overweldigd, heeft hij meer controle over de effecten, is de gebruiker rustiger als hij onder invloed is en worden de effecten fysisch ook minder intens ervaren. Voor de gebruiker zijn de effecten van de San Pedro cactus dus aangenamer.

Het gebruik van de San Pedro cactus.

De San Pedro kan zowel in gedroogde toestand als vers gegeten worden. Verder wordt de San Pedro gebruikt zoals de Peyote cactus. In de Verenigde Staten wordt de San Pedro meestal verkocht in stukken van ongeveer 90 cm lang op 4 cm breed.. Een stuk van 4 op 8 cm is normaal voldoende om een trip te krijgen en tot de gewenste effecten te komen. De schil en de stekels van de cactus worden verwijderd.. De schil wordt echter niet weggegooid want de groene binnenzijden van de schil bevat een grote concentratie mescaline. Sommige gebruikers kauwen op de schil totdat alle sappen verbruikt zijn. De gebruiker kan ook de schil gedurende enkele uren koken om er een krachtige thee van te maken.

Om de San Pedro cactus voldoende te kunnen drogen wordt deze in schijven gesneden. Deze hebben meestal een dikte van ongeveer een halve cm. en zijn stervormig. De nerven van de cactus moeten verwijderd worden vooraleer de cactus wordt gedroogd of voor deze in gedroogde toestand wordt gegeten. Men moet ook opletten op de mogelijke aanwezigheid van splinters omdat de buitenkant van de cactus een eerder houtig voorkomen heeft..

Wordt er van de San Pedro thee gemaakt dan moet de cactus ofwel eerst in schijfjes worden gesneden, ofwel worden geplet.

San Pedro is een sterke cactus die grote temperatuur verschillen aankant.. De cactus groeit van op zeeniveau tot op een hoogte van 3.000 m in de Andes waar hij meestal voorkomt op de bergflanken.. In dit gebied is de voedingsbodem rijk aan humus en mineralen hetgeen dat terug ten goede komt bij de productie in de cactus van mescaline en andere alkaloiden.

De Peyotillo:

Deze kleine cactus heeft als botanische naam *Pelecypora aselliformis* Deze kleine cactus wordt aangetroffen in San Louis Potosi een provincie in centraal Mexico. De cactus bevat kleine hoeveelheden mescaline die echter niet sterk genoeg zijn om echte effecten te creëren.

De cactus bevat eveneens kleine hoeveelheden anhalidine, anhaladine, hordenine, N-methylmescaline, pelletine, 3-demethyltrichocereine, B-phenethylamine, N-methyl-B-phenethylamine, 3,4-dimethoxy-B-phenethylamine, N-methyl-3,4-dimethoxy-B-phenethylamine, and 4-methoxy-B-phenethylamine. De meeste van deze alkaloiden worden ook aangetroffen in de Peyote cactus maar dan in grotere hoeveelheden.

De Tsuwiri.

De botanische naam voor deze cactus is *Ariocarpus retusus*. De naam *tsuwiri* betekent in het dialect van de Huichol indianen *valse Peyote*. De Huichol indianen deden soms grote verplaatsingen naar bedevaartsoorden. Zij geloofden toen dat stamgenoten die hun geest niet volledig hadden gezuiverd in contact zouden komen met de *valse Peyote cactus* die hen ofwel gek zou maken of hen een bad trip zou bezorgen.

De cactus is bij de indianen ook gekend als *Chautle* en *Chaute*. De cactus bevat de volgende alkaloiden hordenine, N-methyltryamine in nogal kleine hoeveelheden (ongeveer 0.02 percent) en bevat ook sporen van N-methyl-3,4-dimethoxy-B-phenethylamine, and N-methyl-4-B-phenethylamine. Naast deze alkaloiden bevat de cactus nog een stof, namelijk *betusin* (3,3',4',7-tetramethoxy-5-hydroxyflavone). Alhoewel het alkaloidgehalte onderhevig is aan temperatuurschommelingen en de maturiteit van de plant zijn verschillende geleerden het erover eens dat de psychedelische effecten die de cactus bij gebruikers ontwikkeld eerder te verwaarlozen zijn.

De Sunami.

Deze plant, *Ariocarpus fissuratus* werd gebruikt in de folkloristische geneeskunde in Mexico en het zuidwesten van de USA. Er wordt verondersteld dat deze cactus een krachtiger werking heeft dan de Peyote cactus. De *Sunami* wordt gebruikt zoals de Peyote cactus of er wordt een soort thee van gemaakt.

Bij verschillende indianenstammen is deze cactus ook nog gekend als *Chaute* (een term die ook gebruikt wordt voor de *Ariocarpus* species), *living rock*, of *dry whisky*. Alhoewel, deze laatste naam wordt meer gebruikt voor Peyote en andere psychoactieve cactii. Er zijn 2 variëteiten van deze cactus gekend, namelijk *A. fissuratus*: var. *lloydii* and *A. fissuratus* var. *fissuratus*. Beide variëteiten hebben dezelfde chemische structuur. De plant bevat de volgende alkaloiden, hordenine, N-methyl-tyramine en N-methyl-3,4-dimethoxy-B-phenethylamine. Twee andere species, *A. kotschoubeyanus* ook gekend als de *Pata De Venado* of *Pezuna De Venado*, en *A. trigonus* bevatten ook deze alkaloiden.

De Doñana.

Deze kleine cactus, *Coryphantha macromeris*, die meest voorkomt in noordelijk Mexico bevat onder andere de alkaloid macromerine, een phenethylamine drug die ongeveer 1/5 de potentie van mescaline heeft. De cactus bevat ook de volgende alkaloiden normacromerine, N-formylnor-macromerine, tyramine, N-methyltramine, hordenine, N-methyl-3,4-dimethoxy-B-phenethylamine, metanephrine, and synephrine). Andere leden van de *Coryphantha* bevatten macromerine met andere alkaloiden. Deze zijn: *C. pectinada*, *C. elephantideus*, *C. runyonii* en *C. cornifera* var. *echinus*. De meeste van de alkaloiden met uitzondering van macromerine werden aangetroffen in andere variëteiten van de *Doñana* zijnde *C. conifera*, *C. durangensis*, *C. ottonis*, *C. poselgeriana* en *C. ramillosa*.

De Dolichothele.

Verskillende indianenstammen gebruiken de cactussen van de *Dolichothele* familie als vervanger van de *Peyote cactus* bij bepaalde rituelen. Deze variëteiten zijn onder andere *D. baumii*, *D. longimamma*, *D. melalenca*, *D. sphaerica*, *D. surculosa*, and *D. uberiforma*. Recente onderzoeken hebben aangetoond dat de cactussen van de *Dolichothele* familie de volgende alkaloiden dragen, N-methylphenethylamine, B-O-methylsynephrine, N-methyltryamine, synephrine, hordenine, and dolichotheleline (N-isovalerylhistamine. De effecten van deze cactus benaderen de effecten van de Peyote cactus maar zijn niet zo intens.

6.7.7 Andere cactussen met psychedelische eigenschappen.

Verskillende andere cactii werden door de Tarahumares indianen gebruikt als vervangmiddel voor Peyote . Dit zijn onder andere de cactussen die behoren toe de volgende families, *Obregonia denegrii*, *Aztekium ritterii*, *Astrophytum asterias*, *A. capricorne*, *A. myriostigma* (Bishops cap), en *Solisia pectinata*.

De Tarahumares Indianen gebruiken ook een cactus die zij *Mulato* noemen, *Mammillaria micromeres*. Zij beweren dat door het gebruik van de *Mulato* het leven verlengd, dat er betere fysieke inspanningen kunnen verricht worden en dat door het gebruik van de cactus er een beter contact tot stand komt met hun goden. Een andere cactus die in Midden-Amerika plaatselijk gebruikt worden en die dezelfde eigenschappen wordt toegeschreven is gekend bij de indianen als *Rosapara*, *Epithelantha micromeris*). Een grote cactus, *Pachycereus pecten-aboriginum*, plaatselijk beter gekend als *Cawe*, werd occasioneel gebruikt als een verdovende middel.

MILIEUTERMEN VOOR DE PEYOTE CACTUS EN MESCALINE.

A MOON	GREEN WHISKY	MESE
BAD SEED	HALF MOON	MEXC
BIG CHIEF	HIKORI	MEZC
BLACK BUTTON	HIKULI	MOON
BLACK GANGA	HIKURI	NUBS
BLUE CAPS	HUATARI	P
BRITTON	HYATARI	PEYOTE
BUTTON	THE BAD SEED(S) .	PEYOTE BUTTONS
CACTUS	MESC	PEYOTL
CACTUS BUTTON	MESCAL	SENI
CACTUS HEAD	MESCAL BEANS	SHAMAN
CHIEF	MESCAL BUTTON	THE BAD SEED
DOTS	MESCALINE	TOPI
DRY WHISKY	MESCALITO	TOPS
GREEN BUTTON	MESCAP	WOKOWI
	MESCY	